

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Petra Průchy a soudkyně Mgr. Jany Brothánkové v právní věci žalobkyně: **N. T. H.**, zastoupená Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 834/8, Brno proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 28. dubna 2017, č. j. MV-144073-19/SO-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 2. června 2017, č. j. 45 A 60/2017 – 10,

t a k t o :

I. Kasační stížnost žalobkyně **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky ze dne 26. září 2016, č. j. OAM-11362-16/ZM-2016 o zamítnutí žádosti stěžovatelky o vydání zaměstnanecké karty.

[2] Krajský soud vyzval stěžovatelku usnesením ze dne 15. května 2017, č. j. 45 A 60/2017 - 8 k zaplacení soudního poplatku za podání žaloby ve lhůtě jednoho týdne od doručení uvedeného usnesení. Jelikož stěžovatelka poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatila, krajský soud řízení v záhlaví označeným usnesením zastavil.

[3] Stěžovatelka napadla usnesení o zastavení řízení kasační stížností, v níž namítala, že soudní poplatek zaplatila ještě před tím, než toto usnesení nabylo právní moci. S ohledem na tuto skutečnost žádá zrušení usnesení krajského soudu a pokračování v řízení o její žalobě.

[4] Nejvyšší správní soud ze spisu předloženého krajským soudem zjistil, že krajský soud usnesení o zastavení řízení sám zrušil podle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (usnesení ze dne 29. června 2017, č. j. 45 A 60/2017 - 17). Uvedené usnesení bylo zástupci stěžovatelky doručeno a nabylo právní moci dne 3. července 2017. Od tohoto okamžiku přestala být splněna základní podmínka řízení o kasační stížnosti, totiž existence napadeného rozhodnutí krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 aplikovaný na základě § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2017

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu